

- c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) Samorządu Terytorialnego,”
- d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) Systemu Gospodarczego i Przemysłu,”;
- 2) w załączniku do uchwały:
- a) dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej należą sprawy budownictwa oraz gospodarki przestrzennej, komunalnej i mieszkaniowej;”
- b) dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
„12a) Przekształceń Własnościowych należą sprawy przekształceń form własności, w tym głównie sektora państwowego;”
- c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) Samorządu Terytorialnego należą sprawy organizacji i funkcjonowania struktur samorządu

terytorialnego, komunalizacji mienia oraz zarządu mieniem komunalnym;”

- d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) Systemu Gospodarczego i Przemysłu należą sprawy restrukturyzacji gospodarki, działań antymonopolistycznych, efektywności przemysłu, rynku kapitałowego i rynku pracy, a także samorządu pracowniczego; zakres działania Komisji obejmuje m.in. przemysł hutniczy, ciężki, maszynowy, lekki, chemiczny, drzewny, materiałów budowlanych oraz wydobywczy (rud metali, węgla, siarki, soli, gazu), energetykę, gospodarkę energetyczną i paliwową;”.

Art. 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

230

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 lipca 1990 r.

o likwidacji związków spółdzielczych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje Rząd do przyspieszenia procesu likwidacji centralnych i wojewódzkich związków spółdzielczych i zakończenia tych prac do dnia 30 września 1990 r.

Zarazem Sejm uważa za konieczne przyspieszenie prac nad projektem nowej ustawy — Prawo spółdzielcze, tak aby jej wejście w życie było możliwe przed końcem bieżącego roku.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

231

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 26 lipca 1990 r.

w sprawie oceny niektórych aspektów działalności Rządu Mieczysława Rakowskiego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, po zapoznaniu się ze szczegółowym sprawozdaniem Komisji Nadzwyczajnej do spraw Przeanalizowania i Oceny Działalności Ustępującego Rządu, stwierdza, co następuje:

1. Rząd Mieczysława Rakowskiego w toku krótkiego okresu swojej działalności podjął wysiłek częściowej modernizacji systemu społeczno-gospodarczego. Projektowane zmiany miały objąć przede wszystkim gospodarkę. Rząd dążył do uzyskania w tym obszarze jak najszybszych i spektakularnych rezultatów. Próbom modernizacji reguł ekonomicznych nie towarzyszyły jednak wyprzedzające zmiany w systemie politycznym. Nie powstały więc sprzyjające warunki społeczne do realizacji niezbędnych zmian gospodarczych. Popelnione zostały również liczne błędy w programie reformy oraz w polityce gospodarczej. W rezultacie proces reformy nie został realnie przyspieszony, natomiast system funkcjonowania gospodarki uległ dalszej głębokiej dezintegracji, a sytuacja gospodarcza bardzo poważnie się pogorszyła. Wprowadzone zmiany często ułatwiały rozpowszechnianie się różnych form osiągania spekulacyjnych dochodów i rozpowszechnianie pasożytniczych organizacji gospodarczych. Sytuacja gospodarcza w momencie powołania Rządu Mieczysława Rakowskiego była bardzo zła, jednak nie można uznać, że jej dalsze pogorszenie było następstwem okoliczności tylko ściśle obiektywnych.

2. Szczególna odpowiedzialność spoczywa na Rządzie za dopuszczenie do ogromnego deficytu budżetowego.

W ciągu kilku miesięcy, gdy deficyt gwałtownie narastał, Rząd nie podejmował poważnych prób przeciwdziałania. Narastanie deficytu było nie tylko rezultatem ogromnej ekspansji wydatków, ale także zaniedbań w egzekwowaniu wpływów do budżetu. Negatywnie zaważyły błędy systemu podatkowego ustanowionego pośpiesznie na wniosek Rządu. Ogromny deficyt budżetu stanowił jedną z zasadniczych przyczyn wielkiego wzrostu skali inflacji. Powstanie tego wielkiego deficytu uznać należy za istotne naruszenie ustawy budżetowej.

3. Trudno wymierne straty gospodarcze i społeczne przyniosło gwałtowne rozpowszechnienie się patologicznych form organizacji gospodarczych — spółek nomenklaturowych. Ich rozpowszechnianie prowadziło na masową skalę do omijania przepisów podatkowych i cenowych oraz eksploatacji majątku państwowego w celu osiągnięcia korzyści przez ludzi należących do szeroko pojmowanego aparatu administracji gospodarczej i państwowej. W skrajnych przypadkach dochodziło do pasożytniczej quasi-prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych z naruszeniem elementarnych zasad uczciwej wyceny majątku państwowego. Przykładem takiej prywatyzacji, która zbulwersowała opinię publiczną, jest przekształcenie w spółkę Kombinatu „Igloopol”. Rząd nie podejmował prób przeciwdziałania narastaniu tych patologicznych zjawisk, a nawet w różnych formach je stymulował. Działania Rządu w tym zakresie zasługują na stanowcze napiętnowanie.